

[Finansministeren]

at det kan være vanskeligt at fange i første omgang alle sammen. Men det er ikke særlig inspirerende, for det viser sig jo, at det stort set er formålsløst, at det stort set er virkningsløst, at hr. Wilhjelm stort set siger de samme ting hver evig eneste gang, uanset hvad man svarer hr. Wilhjelm. Jeg skal nøjes med at sige, at ændringerne i skønnet fra den 28. juli og til nu er udtryk for, som vi siger det i alle de publikationer, vi har udgivet i forbindelse med finanslovsforslaget, et endnu mere pessimistisk skøn nu end det skøn over den økonomiske udvikling, som blev forelagt den 28. juli. Det kan ikke på nogen måde tages som udtryk for, at vi skulle mene, at augustforlig II ikke vil virke. Nu har vi jo også set af tallene både for stigningen i antallet af beskæftigede og for udviklingen i underskuddet på betalingsbalancen, at hr. Wilhjelm's tidligere profetier om tidligere forlignings virkningsløshed ikke har været rigtige – selv om jeg ikke gør mig den blegeste forestilling om, at jeg får hr. Wilhjelm til at indrømme det.

Hr. Wilhjelm spørger, hvorfor der ikke er flere talsøjler i oversigten over statsfinanserne. Det skyldes altså ikke den manipulation med tallene, som hr. Wilhjelm præsterer i så utroligt mange sammenhænge, men det skyldes det ganske enkle forhold, at det jo viser sig, at det kan være svært nok selv for hr. Wilhjelm at holde sammen på de talsøjler, der allerede er nedfældet i oversigten over statsfinanserne.

Når hr. Wilhjelm stiller det interessante spørgsmål, om regeringen har snydt på vægten i forbindelse med besparelserne, så er der naturligvis kun ét svar på det – og det er oven i købet rigtigt –: det har vi begribeligvis ikke. Regeringen holder sine aftaler, og de partier, vi indgår forlig med, vil selvfølgelig også sørge for, at regeringen holder sine aftaler. Det er, som det skal være. Men jeg kunne ligesom fornemme, at hr. Wilhjelm havde søgt med lys og lygte i finanslovsforslaget og kigget på disse besparelser og var ved at blive grøn og gul af ærgrelse over, at han ikke rigtig kunne finde nogen, der havde social slagside, ikke rigtig kunne finde nogen, som var ødelæggende for den beskæftigelsesmæssige udvikling, ikke rigtig kunne finde noget, som han kunne knalde socialdemokratiet og regeringen på. Det beklager jeg meget, men

det hænger sammen med, at det er just, hvad vi har forsøgt at undgå.

Hr. Bertel Haarder spurgte, hvad der var kommet ud af betænkning nr. 743, den såkaldte planlægningsbetænkning. Jeg tror, det fører for vidt at komme ind på de beslutninger, som regeringen har truffet i tilknytning til denne planlægningsbetænkning – jeg har dem heller ikke alle ved hånden – men må måske sige, at de har været udførligt omtalt i dagspressen for ikke så længe siden. Jeg skal herudover ved denne lejlighed kun tilføje, at de beslutninger, der er truffet i tilknytning til betænkningen, i høj grad indebærer en styrkelse af den udgiftspolitiske planlægning, og at budgetoverslagstallene spiller en væsentlig rolle i dette arbejde, foreløbig for statens vedkommende, men også i stigende grad for kommunernes vedkommende og dermed for det samlede offentlige budgets vedkommende.

Jeg ved heller ikke meget andet at svare til flere af de bemærkninger, som hr. Bertel Haarder gjorde om budgetoverslagstallene, end at vi lægger dem frem fra finansministeriets side, vi kommenterer dem på forskellig vis, bl. a. i budgetredegørelsen, og der er jo intet, der forhindrer folketinget, intet, der forhindrer finansudvalget i at gå ind i en grundigere gennemgang af disse budgetoverslagstal. De er jo heller ikke, når afgørende politiske beslutninger skal træffes, betydningsløse. Jeg må måske minde hr. Bertel Haarder om – jeg tror næsten, jeg har gjort det tidligere – at spareaftalen i henhold til septemberforliget fra 1975 blev truffet på baggrund af og udmålt i forhold til de dengang kendte budgetoverslagstal.

Jeg ville gerne til sidst i anledning af flere ordførertaler gøre nogle ganske få bemærkninger om, hvad der er årsagen til det store underskud. Når man skal vurdere, om underskuddet er rimeligt eller urimeligt, så må man selvfølgelig se på, om årsagerne til dette underskud er rimelige eller urimelige. Jeg mener, at der er rimelige og acceptable forklaringer på det underskud, som regeringen har lagt frem i finanslovsforslaget.

Lad os først se på, hvordan underskuddet er sammensat. $\frac{2}{3}$ af bruttokasseunderskuddet er kapitaludgifter. Flere ordførere har i dag omtalt og behandlet disse udgifter, nøjagtig som om det drejede sig om udgifterne på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet. Det kan